

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-35(3)/13/JK

Warszawa, 20 czerwca 2013 r.

DECYZJA DIH-1/34/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Zakład Mięсны „Mościbrody” Sp. z o.o. z siedzibą w Mościbrodach od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 25 kwietnia 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.49.2013.AB, DS.8361.54.2013), na podstawie której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 700 zł (słownie: siedemset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu siedmiu partii wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 5-8 marca 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej również „Mazowieckim WIIH”, w sklepie firmowym nr 13, zlokalizowanym przy ul. Konstytucji 3-go maja 14 w Mińsku Mazowieckim, należącym do przedsiębiorcy Zakład Mięсны „Mościbrody” Sp. z o.o. z siedzibą w Mościbrodach, zwanego dalej również „stroną”, zakwestionowano sposób oznakowania siedmiu partii wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań o łącznej wartości 298,87 zł, tj.:

- 4,80 kg boczku b/ż wędzonego w cenie sprzedaży 18,87 zł/kg, wartości 90,58 zł;
- 2,60 kg parówek delikatnych odtłuszczonych w cenie sprzedaży 15,37 zł/kg, wartości 39,96 zł;
- 3,80 kg kielbasy czosnkowej w cenie sprzedaży 12,99 zł/kg, wartości 49,36 zł;

- 1,80 kg kielbasy podlaskie specjały w cenie sprzedaży 21,80 zł/kg, wartości 39,24 zł;
- 1,50 kg boczku rolowanego w cenie sprzedaży 19,97 zł/kg, wartości 29,96 zł;
- 0,70 kg kielbasy kruchej w cenie sprzedaży 23,00 zł/kg, wartości 16,10 zł;
- 1,90 kg boczku faszerowanego w cenie sprzedaży 17,72 zł/kg, wartości 33,67 zł,

z uwagi na brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz.U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 8 marca 2013 r. (nr akt kontroli: DS.8361.54.2013).

W związku z powyższym, pismem z dnia 2 kwietnia 2013 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę Zakład Mięсны „Mościbrody” Sp. z o.o. z siedzibą w Mościbrodach, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych siedmiu ww. partii wędlin oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 25 kwietnia 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.49.2013.AB, DS.8361.54.2013), Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 700 zł.

Pismem z dnia 9 maja 2013 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Strona zarzuciła organowi pierwszej instancji naruszenie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”, poprzez nieuzasadnione uznanie, że oferowane przez nią wędliny były niewłaściwie oznakowane.

Strona wskazała, że wyroby wędliniarskie oferowane do sprzedaży bez opakowań przechowywane są w ladzie chłodniczej, w której z przyczyn sanitarnych nie może być przechowywane nic innego. Wobec powyższego, skład tych produktów jest opisany w odrębnym zestawieniu, w formie papierowej, który dostępny jest dla klientów w sposób nieograniczony.

Ponadto strona podkreśliła, że w dniu kontroli opis taki w postaci zeszytu ze szczegółowym składem wędlin miał znajdować się w sklepie, o czym nie został poinformowany nowozatrudniony pracownik.

Pismem z dnia 27 maja 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Zakład Mięsny „Mościbrody” Sp. z o.o. z siedzibą w Mościbrodach, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania wędlin oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin dodatkowo wykaz składników.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia, środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone

w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przysłonięte innymi nadrukami lub obrazkami.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy Zakład Mięсны „Mościbrody” Sp. z o.o. z siedzibą w Mościbrodach, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu siedem ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu sprzedaży, na wywieszkach dotyczących tych wędlin, wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Zakład Mięсны „Mościbrody” Sp. z o.o. z siedzibą w Mościbrodach, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

Odwołując się od decyzji strona zakwestionowała ustalenia kontroli, wskazując na naruszenie przez organ pierwszej instancji art. 48 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Ponadto podkreśliła, że z uwagi na fakt, iż w ladzie chłodniczej, w której przechowywane są wędliny, nie może znajdować się nic innego, udostępnia ona ich skład w formie zeszytu, do którego konsumenci mają nieograniczony dostęp.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK zwraca uwagę, że kwestię znakowania wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem) reguluje § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, zgodnie z którym w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach, podaje się dodatkowo wykaz składników. Zatem tylko wykaz składników podany na wywieszce umieszczonej bezpośrednio przy wędlinie (obok, na, przy produkcie) odpowiada prawidłowemu oznakowaniu wędliny, stosownie do tego przepisu (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt VI SA/Wa 1914/12).

W orzecznictwie sądowym podkreśla się literalne brzmienie tego przepisu, które nie pozostawia wątpliwości co do istnienia obowiązku podania wykazu składników (oprócz nazwy wyrobu) w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących wędlin oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży. Omawiany przepis wyraźnie wskazuje na obowiązek (powinność) sprzedawcy w tym zakresie - na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin dodatkowo wykaz składników. Oznacza to, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie. Konieczność podjęcia dodatkowych działań mających na celu uzyskanie informacji powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta wykazem składników, a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami. W świetle powyższego, zarzut naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 48 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia jest chybiony.

Przepis ten stanowi, że środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przysłonięte innymi nadrukami lub obrazkami. Tymczasem, jak wynika z ustaleń kontroli, przedmiotowe wędliny w ogóle nie posiadały wywieszek z uwidocznionym wykazem składników.

Powyższe rozważania dowodzą, iż strona uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi prawidłowego oznakowania oferowanych produktów. Zdaniem Prezesa UOKiK, nie do przyjęcia jest tłumaczenie strony, iż nie umieściła wykazu składników wędlin, gdyż z uwagi na wymagania sanitarne, w ladzie chłodniczej nie może znajdować się nic innego. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dokumentacji fotograficznej, przy oferowanych do sprzedaży przez stronę wędlinach umieszczone zostały wywieszki z nazwą wyrobu i jego ceną. Zatem, aby uczynić zadość dyspozycji przepisu § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, wystarczającym byłoby umieszczenie wykazu składników na tych właśnie wywieszkach. Należy wskazać, że również etykieta zawierająca wykaz składników wędlin może zostać uznana za wywieszkę spełniającą wymagania § 17 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, pod warunkiem jednak, że będzie ona umieszczona w widocznym i dostępnym dla konsumentów miejscu, a informacje te będą dla nich czytelne. W tym miejscu należy wskazać także, że dyspozycji § 17 ww. rozporządzenia nie czyni zadość posiadanie w kontrolowanej placówce zeszytu z informacjami w zakresie wykazu składników, jeżeli nie jest on bezpośrednio dostępny dla konsumentów, gdyż takie działania nie odpowiadają celowi regulacji, jakim jest prawidłowe oznakowanie artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem). Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK zauważa również, że stwierdzony stan faktyczny, opisany w Protokole kontroli z dnia 8 marca 2013 r., jak również notatka służbowa, sporządzona przez inspektora przeprowadzającego kontrolę, jednoznacznie dowodzą, że wbrew tłumaczeniu strony w odwołaniu, w trakcie kontroli nie zostało potwierdzone istnienie wspomnianego zeszytu z informacjami na temat składu poszczególnych wędlin, czy jego możliwej dostępności.

W świetle powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że w zakresie niedopełnienia obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, za odpowiedzialną należy uznać wyłącznie stronę, która działając w branży powinna znać i stosować przepisy związane z wykonywaną przez nią działalnością. Nawet jeśli stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem nieznanomości obowiązujących w tym zakresie przepisów, nie powoduje to wyłączenia odpowiedzialności w tym zakresie. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w

przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Należy podkreślić także, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, podlega karze określonej w tym przepisie. Zatem samo stwierdzenie faktu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niespełniających wymagań jakości handlowej powoduje konieczność nałożenia kary.

W myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, organ pierwszej instancji ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił prawidłowo stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Przy ocenie stopnia szkodliwości czynu polegającego na wprowadzeniu do obrotu siedmiu partii wędlin o niewłaściwej jakości handlowej, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników naruszał w sposób istotny interesy i prawa konsumentów, gdyż utrudniało im to dokonanie właściwego wyboru zgodnego z ich oczekiwaniami.

Oceniając stopień zawinienia, organ właściwie wziął pod uwagę, że nieprawidłowości powstały u przedsiębiorcy, który przy wprowadzaniu towarów do obrotu powinien dochować należytej staranności, aby towary były prawidłowo oznakowane.

W kwestii zakresu naruszenia organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że został naruszony istotny z punktu widzenia ochrony konsumentów przepis § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis ten został ustanowiony w celu zapewnienia konsumentom podstawowych informacji o nabywanych wędlinach bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych, organ pierwszej instancji trafnie zauważył, że kontrolowany przedsiębiorca nie był wcześniej karany przez Mazowieckiego WIIH z powodu podobnych nieprawidłowości.

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 12 marca 2013 r. poinformował, że sprzedaż netto mięsa i wędlin w roku 2012 w sklepie firmowym nr 13 w Mińsku Mazowieckim wyniosła 606.748,48 zł. Przedsiębiorca nie udostępnił informacji o wielkości obrotu spółki za rok ubiegły, jednakże w niniejszej sprawie wielkość obrotu nie miała znaczącego wpływu na wymiar kary, a skala wielkości sprzedaży pozwala na stwierdzenie na podstawie wiedzy z urzędu, że nie należał on do najniższych, biorąc pod uwagę podobnych przedsiębiorców.

Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opisane powyżej przesłanki stanowiły podstawę do wymierzenia ww. przedsiębiorcy kary pieniężnej na mocy art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości ustalonej przez organ pierwszej instancji, która jest adekwatna do popełnionego czynu, a przy tym spełni swój skutek prewencyjny i represyjny oraz skłoni stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej,

zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowego oznakowania ww. artykułów rolno-spożywczych.

Należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 1.494,35 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych siedmiu ww. partii wędlin o łącznej wartości 298,87 zł (tj. 5 x 298,87 zł). W omawianym przypadku, stronie wymierzono karę w wysokości 700 zł, czyli nieco poniżej połowy jej maksymalnej wysokości.

Podsumowując powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że sposób ustalenia wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Organ pierwszej instancji oparł się również na zasadzie proporcjonalności wyrażonej w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, z której wynika, że kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Zakład Mięсны „Mościbrody” Sp. z o.o.
Mościbrody 53
08-112 Wiśniew
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a